

Per caminar en la vida cristiana acusar-se a si mateix no als altres.

Dc, 12/09/2018 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

La salvació de Jesús no és "cosmètica", sinó que transforma. Per tant, hem de reconèixer-nos pecadors i acusar-nos a nosaltres mateixos, no als altres. N'ha parlat el Papa aquest matí a la Missa de Casa Santa Marta.

Cal que ens reconeixem-pecadors: sense aprendre a acusar-nos a nosaltres mateixos, no podem caminar en la vida cristiana. És el cor del missatge del papa Francesc expressat avui a l'homilia de la missa a Casa Santa Marta. Les celebracions eucarístiques del matí a la capella de Santa Marta es van reprendre el dilluns passat després de les vacances d'estiu. La reflexió de Francesc parteix de l'Evangeli d'avui de Lluc (5,1-11) en què Jesús li demana a Pere poder pujar a la barca, després d'haver predicat, el convida a tirar les xarxes i es produeix una pesca miraculosa. Un episodi que porta a la ment l'altre pesca miraculosa, després de la resurrecció, quan Jesús pregunta als deixebles si tenien alguna cosa per menjar. En ambdós casos -comenta el Papa- "hi ha una unció de Pere": primer com a pescador d'homes, després com a pastor. Jesús, llavors, canvia el seu nom de Simó a Pere i de "bon israelita". Pere sabia que un canvi de nom significa un canvi de missió. Pere "se sentia orgullós perquè estimava molt a Jesús" i aquesta pesca miraculosa representa un pas endavant en la seva vida.

Primer pas: reconèixer-se pecadors

Després de veure que les xarxes gairebé estaven trencant per la gran quantitat de peixos, es va tirar als genolls de Jesús dient: "Senyor, aparteu-me de mi perquè soc un pecador".

Aquest és el primer pas decisiu de Pere en el camí del deixeble, de deixeble de Jesús, d'acusar-se a si mateix: "Soc pecador". El primer pas de Pere és aquest i també el primer pas de cada un de nosaltres, si vols caminar en la vida espiritual, en la vida de Jesús, servir Jesús, seguir Jesús, ha de ser això, acusar-se a si mateix sense acusar-se a si mateix no es pot caminar en la vida cristiana.

La salvació de Jesús no és cosmètica, sinó que transforma

Hi ha però un risc. Tots "sabem que som pecadors", però "no és fàcil" acusar-se a si mateix de ser concretament pecadors. "Estem tan acostumats a dir: 'Soc un pecador', fa notar el Papa, però de la mateixa manera que diem: "Soc humà "o" Soc ciutadà italià ". Acusar-se a si mateix es pel contrari sentir la pròpia misèria: "sentir-se miserable", pobre, davant el Senyor. Es tracta de sentir vergonya. I és una cosa que no es fa amb paraules, sinó amb el cor, és a dir és una experiència concreta com quan Pere li diu a Jesús per s'aparti d'ell pecador, "es va sentir realment un pecador", i després es va sentir salvat. La salvació que "Jesús ens porta" necessita aquesta confessió sincera, "no és una cosa cosmètica", que et canvia una mica cara 'amb dues pinzellades ': transforma però, perquè entri, cal fer espai amb una confessió sincera dels propis pecats, així s'experimenta la sorpresa de Pere.

No parlar dels altres

El primer pas de la conversió és, per tant, és acusar-se a si mateix amb vergonya i provar l.-'esbalaïment de sentir-se salvat. "Ens hem de convertir", "hem de fer penitència", insta el Papa convidant a reflexionar sobre la temptació d'acusar els altres:

Hi ha persones que viuen parlant dels altres , acusant els altres i mai pensant en si mateixes i quan vaig a confessar-me, com em confesso, com els lloros? "Bla, bla, bla ... He fet, això , això...". Però el cor et fa sentir el que has fet? Tantes vegades, no. Tu vas allà a fer la cosmètica, a arreglar-te una mica per sortir bonic. Però no has entrat completament en el cor, perquè no has deixat espai, perquè no has estat capaç d'acusar-te a tu mateix.

La gràcia de sentir-se pecadors concrets

El primer pas és, per tant, una gràcia: el que cadascú aprèn a acusar-se a si mateix i no als altres.

Un senyal que una persona no sap, que un cristià no sap acusar-se a si mateix és quan està habituat a acusar els altres, parlar malament dels altres, per posar el nas en la vida d'altres. Aquest és un senyal dolent. Ho faig? És una bona pregunta per arribar al cor. Demanem avui la gràcia al Senyor, la gràcia de trobar-nos davant d'ell amb aquesta sorpresa que dona la seva presència i la gràcia de sentir-nos pecadors, però concrets i dir com Pere: "Aparteu-vos de mi, que soc un pecador".

Traducció de Pere Prat Serra